

„Sålænge der ikke er opnået enighed om det af mig fremsatte lovforslag, kan jeg ikke under nogen form tiltræde, at det tillades ejeren at vælte byrden over på lejerne. Skal der ske en lejeregulering, må forudsætningen være, at der samtidigt skabes et effektivt værn for lejerne mod overgreb og vilkårlighed fra ejerens side, og det er netop dette, som det af mig fremsatte lovforslag bl. a. tilsigter.“

Om det andet ændringsforslag udtalte ministeren bl. a.: „Lejeloven indeholder som bekendt intet om, hvorvidt nye eller forøgede skatter kan overvæltes på lejerne. Ved gennemførelsen af lejeloven i 1937 var der enighed om, at besvarelsen af dette spørgsmål hørte hjemme i skattelovgivningen, idet det måtte afhænge af den enkelte skats karakter, om den burde kunne lægges over på lejerne. Forholdet er imidlertid det, at der i hvert fald i Storkøbenhavn i vidt omfang i lejekontrakterne findes bestemmelser om vidtgående adgang for udlejeren til at kræve afgifter til det offentlige og skatter udlignet på lejerne, og gyldigheden af sådanne kontraktbestemmelser er godkendt af domstolene. Men een ting er, at udlejerne således gennem kontraktbestemmelser i mange tilfælde har taget sagen i deres egen hånd og løst det omhandlede spørgsmål på den her nævnte måde, og en hel anden ting er, om lovgivningsmagten bør følge med og uden videre gennemføre en tilsvarende ordning i alle de kontrakter, der ikke har klausuler om regulering af lejen som følge af stigning af skatter og afgifter.“

Med hensyn til det tredje ændringsforslag, henviste ministeren til, at „i det udvalg, der var nedsat til udarbejdelse af en normalejekontrakt, erkendte lejernes repræsentanter ganske vist, at en lejeregulering som følge af fornyelse af varmeanlæg i høj grad kan være i lejernes interesse, men med rette afviste de at tiltræde forslag af lignende art som det her fremsatte, sålænge der iøvrigt mellem lejer og ejer ikke er opnået enighed om formen for en lejeregulering. Det, der således er blevet udtalt af lejernes repræsentanter, kan jeg ganske henholde mig til, og jeg må derfor også stille mig afvisende overfor dette ændringsforslag“.

Ændringsforslagene blev alle forkastet, idet socialdemokratiet, det radikale venstre og kommunisterne stemte imod dem, mens de øvrige partier stemte for ændringsforslagene.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget enstemmigt i begge ting, men kun med 59 stemmer i folketinget og 36 i landstinget, idet venstre og det konservative folkeparti samt i folketinget tillige Danmarks retsforbund og hovedstadens venstre afholdt sig fra at stemme.